

"אמרי נהוראי" – פרשת "פנחס"

רישום בצבע אדום. ואני מקשה- הרי לעתירי נכסים היה צאן רב. כמסופר בגמרא על רבי אלעזר בן עזריה שהיה מפריש מעשר 12 אלף עגלים בשנה, כלומר, מעביר הכל ביחד, כולל החלק שלו תחת השבט- 120 אלף! תתאר לעצמך כמה זמן וטרחה זה דורש! והקושיא: הרי ידעו מראש כמה יש, ומדוע לא בחרו 12 אלף וחסלו! "אענה לך"- המשיך הגאון- "האמת היא, שאם היו מגיעים לעשיר ואומרים לו: תן 12 אלף עגלים לכוהנים, היה לכו דווי. כל כך המון?! איך פתרו את העניין?" -"הורו לו לעמוד ליד הפתח הצר ולמנות אחד אחד: זה שלי, וגם זה, וגם זה... העשירי לכהן, וזה שוב שלי, וגם זה... העשירי לכהן וכן על זה הדרך. וכך יבין העשיר שלמכביר נתן לו הבורא, וכל כך מעט הוא שואל בשביל הכהן." "מבין כבודו?"- סיים רבי אליעזר- "זה מרכז המחלוקת בינינו. אני ביקשתי 500 רובלים להחזקת התורה וכבודו נרתע. אם כך, בוא ביחד ונסקור: בית חרושת פלוני, שלו. הבניינים באזור פלוני, שלו. מניות מפעל פלוני, שלו... "די, די"- קטעו העשיר. "השתכנעתי! אל יוסיף הרב לספור"... { אם מסבירים לאדם באופן אחר, יכול להגיע הוא למצב שרואה במשקפיים אחרות את העולם- שאל הקליינט את הד"ר: "אדוני הרופא, אתה חושב שאצליח לקרוא לאחר שארכיב המשקפיים החדשים שלי?"- הו, כמובן שתוכל לקרוא!" -"כמה מזל! והרי מעולם לא ידעתי לקרוא"... }

מעשה בת"ח נכבד מירושלים שנסע לחו"ל לאסוף כסף לשיבתו. במטוס פגש בגאון המשגיח ר' דן סגל. החלו להתדיין בד"ת, בין הדברים הזכיר כי זו הפעם ה-1 שהוא נוסע לחו"ל לאסוף כסף, וסיפר על החששות המקננים בליבו. אמר לו ר' דן: "השיאך עצה, כשאתה נכנס לגבירים להתרימם, אל תדבר אל הגביר, שא דבריך אל ה' ישירות, הגביר רק שומע!!! "אותו ת"ח עשה כדבריו, ואכן ראה ברכה מיוחדת. בכל כתובת העניקו לו סכום יפה מאד. במהלך שהותו בח"ל הגיע לאדם עשיר ממכרי משפחתו, שבשעה שנתנו לו בארץ את כתובתו, גילו באוזניו כי גביר זה רוחש אליו הערכה גדולה ותמיד דורש בשלומם ובשלום משפחתו. סיפר אותו ת"ח: "הפעם הרגשתי שאני בא בזכות עצמי, אני אדבר אליו כחבר... באתי לביתו והוא כיבד אותי כראוי, שאל בשלומי ומה מטרת בואי לחו"ל, ואמר כי מאד היה חפץ לקחת חלק בזכות הגדולה של החזקת הישיבה. הרגשתי סוף סוף 'שיש לי עם מי לדבר', ודיברתי אליו כידיד קרוב שיעזור לי. ואז כשסיימנו- הוציא הלה מכיסו שטר של... 5 דולר ומסרם לי!"

"ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל".
רש"י- "שיהיו נוהגין בו כבוד (ה) ויראה, כדרך שנוהגין בך".

חיש ה' כ"כ לכבודו של יהושע בן נון. נלמד מוסר כמה חשוב לדאוג לכבודם וחסרונם של תלמידי החכמים.

כך סיפר הגה"צ רבי בן ציון במברגר: מעשה באדם אחד שהלך לעולמו, והשאיר אחריו ירושה, והורה לתת ממנה בשביל תורה, אך היורשים התאחרו בה, והנפטר הופיע בחלום כשפניו נוגות, והבינו כי זהו עקב עדיין לא מילאו אחריו צוואתו, ומיד הזדרזו והעבירו סך כספי גדול לרבי בן ציון, וקנה בזה ארון גדוש ספרים לישיבה {לפעמים כשאומרים לאדם במפורש ולא רק סומכים על הבנתו לבד, הוא מתייחס לדברים יותר ברצינות- ילד אמר בסקרנות לאביו: "אבא, תראה את האדם הזה, אין לו בכלל שיעור בראש!" -"חמודי, דבר בלחש... הוא עוד מסוגל לשמוע אותך!!!" -"מה הוא עדיין לא יודע על זה?"... {כעבור זמן הגיע שנית הנפטר בחלום, אמר בעל פה מדברי הרשב"א בגיטין- על אף שבחיינו לא למד ולא ידע רשב"א, כיון שבממונו רכשו את הרשב"א ולמדו בזה (ובאותו הזמן למדו בישיבה מסכת גיטין) זכה גם הוא להשכיל את דברי הרשב"א במתיבתא דרקיעא. 'טוב לצדיק וטוב לשכנו'. {זוה שונה מאד משוטה שניצב על יד אנטנה- שבמקרה זה רק האנטנה קולטת אבל השוטה עדיין נמצא מאחור בהבנה...}

כאשר הגאון רבי אליעזר גורדון זצ"ל הקים את ישיבת טעלז, נסע הגאון לקייב ועלה לביתו של גביר אדיר. התקבל בכבוד, ונשאל בנימוס לרצונו. השיב ר"א גורדון: בקשתי שכבודו ייתן מכספו 500 מאות רובלים. יש לציין כי 500 מאות רובלים היו סכום בלתי נתפס. ענה הגביר: "כבודו ודאי מתלוצץ"... "אני רציני לחלוטין". ענה ראש הישיבה. אמר הגביר: "אדרבה, היות שכבודו הוא הגאון בלימוד תורה, והגאונות משתקפת ביכולת להבין ולהסביר 2 צדדים בוויכוח, ומכיוון שיש כאן 2 צדדים: כבודו רציני בתביעתו ממני סכום כגון זה, ואני רציני בדעתי שזו בקשה מופרזת ובלתי הגיונית, יואיל נא לפרש לי את 2 הצדדים כהווייתם". {לפעמים צריך בוויכוח להסביר את כל הסיפור מכל צדדיו, כדי ליישב את המחלוקות- אורח במסעדה הזמין מנה של דג. יצא המלצר מן המטבח והגיש הדג בזמן שכף ידו פרוסה מונחת כולה על הדג מלמעלה. כעס האורח וצעק: "חסרי אסתטיים שכמותכם, כך מגישים אוכל לאורחים שלכם?!"- התנצל המלצר: "למה אתה מתרגז? האם אתה מעוניין שהדג יצנח עוד פעם לארץ?!"... {נענה הגאון והחל להסביר: "הקב"ה ציווה על דבר מעשר בהמה. כיצד מפרישים? כונסים את הצאן לדיר ובו אשנב צר, מעבירים אותו באשנב וסופרים: אחד, שנים, שלושה, ארבעה... תשעה, ומסמנים על העשירי

"פיתוח הקול בדרך הכל" – מבוסס על תורת אבי

18. נשימה מהפה גורמת לנטייה מוגברת לדלקת ריאות (ודלקת ריאות מפריע מאד לנשימה תקינה שחשובה מאוד להפקת הקול).

19. גורמת לירידה בביטחון העצמי.

20. נשימה מהפה גורמת לדלקת בחניכיים (וממילא גם לחיידקים על המיתרים, שווה ערך ליבלות ואולי אפילו פוליפים, שמפריעים לסגירה של מיתרי הקול).

21. תפקידו העיקרי של הפה הם לבצע עיכול ראשוני של המזון ולאפשר לנו לתקשר דרך הדיבור, ולא לנשום על ידו.

22. האף מוסת את הטמפרטורה בה נכנס האוויר אל ראותנו, בשונה מהפה ומהפה יכול להיכנס אוויר קר מדי שמקרר את המיתרים, ואזי אינם יכולים להיסגר ולהיפתח בקלות, במהירות, ובגמישות).

23. נשימה מהפה מייבשת את הרוק שנצרך מאוד לסוכך, ולנקות את הפה, ולהגן עלינו (וממילא יותר חיידקים על מיתרי הקול).

24. נשימה מהפה גורמת לחורים בשיניים (שזה שוב אומר יותר חיידקים מזיקים במיתרים).

25. נשימה מהפה גורמת לרגישות מוגברת בשיניים.

26. נשימה מוגברת גורמת לתחושת בעירה של הלשון או הפה.

27. נשימה מהפה גורמת לנטייה מוגברת לדימום.

28. נשימה מהפה גורמת לנסיגת חניכיים.

29. נשימה מהאף מורידה את 'קצב הלב' (שאלו קצב מהיר 'נועל' את המיתרים מלפעול בחופשיות וביעילות, וגורם ל'צרידיות').

30. נשימה מהאף מפחיתה לחץ דם'. (בדומה לקצב מהיר גם לחץ דם גבוה 'נועל' את המיתרים).



ל'הערות' ו'הארות' או ל'הרחבה' בנושא- פיתוח הקול בשיטת "פיתוח הקול בדרך הכול" ממורה מוסמך ויר"ש, בעל ניסיון רב (הוסמכת ע"י אבי המורה הדגול אליהו זוהרי בעל כפל תואר במוזיקה B.ed. Mus. ונטרופת N.D) אפשר להתקשר לפלאפון: 0527116539 נהוראי זוהרי. או לאימייל: nz0527116539nz@gmail.com

"למה נשימה מה'אף' חשובה כ"כ לקול שלנו- למיתרי הקול, לחללי תהודה, לדיקציה נכונה, וכו', וכן- לשאר חלקי גופינו?": חלק א'-

1. יש לנשימה מהפה השפעה שלילית על צורת ותפקוד השפתיים.

2. נשימה מהפה מזיקה לשרירי הלסת (וממילא הפרעה לקול ל"דיקציה נכונה").

3. נשימה מהפה פוגעת ביישור השיניים, והיא טריגר לשיניים עקומות.

4. בנשימה מהאף נכנס אוויר אף לחלקים התחתונים של הריאות (והחלקים התחתונים של הריאות בעלי השפעה גדולים על תפקיד הפקת הצליל).

5. באוויר מהאף יש יותר חמצן בכל הגוף (שזה גם חשוב מאוד לקול).

6. באוויר מהאף יש יותר התחדשות של התאים בגוף.

7. הגוף מבריא את עצמו ממחלות וכדומה מהר יותר (ומחלות מחליאות את הקול בנוסף).

8. תפקוד תקין יותר של התאים והרקמות באיברים השונים.

9. נשימה מהאף מונעת מוורוסים בקטריות אבק ואלרגנים שנמצאים באוויר- מלהיכנס פנימה (וממילא גם קול נקי וצלול יותר, ללא צרידיות וליחות מיותרות).

10. נשימה מהאף עוזרת לגוף לנווט ולהכניס את כמות האוויר הדרושה לו בכל רגע נתון.

11. נשימה מהפה יכולה אף להעיד על אסטמה.

12. נשימה מהאף מסייעת לניקוי הסינוסים (וממילא אפשר להשתמש בחללי תהודה- שכאמור הסברנו בשבועות האחרונים על חשיבותם הרבה לקול).

13. נשימה מהאף מועילה להרגעת צינן (צינן מחליש את הקול, ומונע שימוש שותף בחללי התהודה).

14. נשימה מהאף מהווה מפתח לאיכות חיינו ולבריאות שלנו.

15. נשימה מהפה גורמת לצרידיות.

16. נשימה מהפה גורמת לריח רע מהפה.

17. נשימה מהפה גורמת לנטייה מוגברת לדלקות גרון (דלקות גרון גורמות לעייפות קולית, ולפעמים אפילו ליותר חמור).

